

oraz Wojskowej Służby Polek
8: Toruń, ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186
e-mail: fapak@wp.pl; www.zawacka.pl
NIP 956 16 25 127; REGON 870502736
KRS 00000 41692
Nr r-ku 82 1090 1506 0000 0000 5002 0244

MEMORIAŁ

Generał Marii Wittek

Maria Pasierbek - Schmidt

49-100 Niemodlin

fol. (brak)

PASIERBEK - SCHMIDT Maria

PSK
Wlk. Brytania

3971/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — PASIERBEK-SCHMIDT .....

.....
Maria .....

.....
3971/WSK

I/1. Relacja —

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ K. 4, 5.4.

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — inne.. —

IV. Korespondencja ✓ K. 3, 5.3

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓ 1

VI. Fotografie —

II Materiały uzupełniające relację

- Formularz dla kobiet służyących w Wojsku Polskim pod dowództwem brytyjskim, 2006, mps (ksero), k. 1, s. 1
- K. Świdowski, Maria Pasiewbek - dziewczyna z makami spod Monte Cassino, 2009, druk, k. 3, s. 2-4

Prystęte E. Szyller z Ambasady W. Brytanii 10 VII 06

II/1

Weteran Sił Zbrojnych Wielkiej Brytanii
Odznaka przypinana w klapie na wysokości bufonierki

Imię i nazwisko: Marii Pasierbek Schmidt

Adres: 49-100 Niemodlin

Kod pocztowy: _____

Nr telefonu: 77460125

e:mail _____

Data urodzenia: 1939 / 19.24 11 września

rodzaj służby/ jednostka 316 Kompania

nr służbowy: transportowa

Służba w okresie wojny: / / 19.. do / / 19..
1942 - do 44

Zamierzamy usprawnić naszą działalność i jednym ze sposobów tego jest wysłanie Panu/i informacji o ostatnich wydarzeniach dotyczących spraw kombatantów lub też w celu uzyskania odpowiedzi od Pana/i. W tym celu chcielibyśmy dysponować waszymi danymi personalnymi przechowywanymi w komputerze. Stosownie z przepisami o ochronie danych osobowych, musimy zapytać czy wyraża Pan/i zgodę na to. Proszę zaznaczyć **tak** lub **nie**. Jeżeli tak, może Pan/i poprosić nas o udostępnienie szczegółów w każdym czasie pisząc do **Database. Room 6108, Veterans Agency, Norcross, Blackpool FY5 3WP.**

TAK

NIE

Podpis Maria Schmidt Data 10 listopada

Wniosek ten może być przesłany faksem do Veterans Agency, Norcross, Blackpool, FY 3WP.
Telefon 01253 330561

Obecna przelazna - lista na wykladniach
Wzrost 211 cm, ciężar ciała 100 kg

Handwritten notes:
1. *Handwritten text*
2. *Handwritten text*
3. *Handwritten text*

Faint, mostly illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten mark or signature.

Handwritten mark or signature.

Handwritten notes at the bottom of the page.

L.dz. p. 867 / 06 - 1668 / WSK - 412 / 06

4/2

Maria Pasierbek - dziewczyna z makami spod Monte Cassino

Dodano: 20 listopada 2009, 12:30 Autor: Krzysztof Świdorski

Z postrzępionej, wytartej pocztówki z napisem "Ochotniczka PSK 2 Korpusu" uśmiecha się dziewczyna w mundurze, z warkoczami wystającymi spod beretu z orzełkiem. W rękach trzyma bukiet polnych maków. Na odwrocie napis po polsku, angielsku, francusku i włosku: "Kobieta - Polka bierze udział w walce o Polskę".

Pani Maria nawet sąsiadom nie opowiedziała o swojej wojaczce. (fot. fot. Krzysztof Świdorski)

Dziewczyna z fotografii to Maria Pasierbek, ochotniczka z 316. Kompanii Transportowej Pomocniczej Służby Kobiet, żołnierka II Korpusu. Zerwane na Monte Cassino kwiaty wręczyła 18 maja 1944 r. generałom Morganowi, Andersowi i Szyszko Boguszowi, wizytującym obóz polskich żołnerek po zdobyciu klasztoru.

2 tysiące kartek z jej fotografią rozesłano żołnierzom walczącym na Zachodzie. Tak oto Marysia ze Stryja, trochę przez zbieg okoliczności, a trochę dzięki niezaprzeczalnej urodzie, została ikoną Pomocniczej Służby Kobiet.

Podziel się

Wędrownka Marysia Pasierbek na Monte Cassino zaczęła się w Stryju 10 lutego 1940 roku. Miała wówczas 14 lat. Ruszyła w świat z rodzicami i ośmiorgiem rodzeństwa. W byłym wagonie, w pierwszym transporcie Polaków wywiezionych na Wschód. - Było tak zimno, że pieluszka, w którą zawinięta była moja 2-miesięczna siostrzyczka, przymarzła do ściany wagonu i mama musiała odcinać ją nożem, żeby dziecko nie zamarzło - wspomina.

Przeczytaj więcej

Zmarł Bruno Schultz, honorowy obywatel Opola

Młodzież przeciw faszyzmowi i wojnie. Zobacz wystawę w namysłowskim starostwie

Dr Aleksandra Trzcielińska-Połus: - Polacy i Niemcy bliżej siebie

Reklama DVB-T. Nazemna Telewizja Cyfrowa jest już w Opolu!

Nikt nie wiedział, dokąd jadą. Powiedziano im tylko, że do "innej wioski". Któregoś dnia ojciec wyszedł na postój po wodę i już nie wrócił do wagonu. Prawdopodobnie Rosjanie uznali go za uciekiniera i zastrzelili. Podróż trwała blisko 6 tygodni, a ową inną wioską okazał się posesłek Tyłaj na Uralu.

Zobacz także

1 grudnia otwarcie nowego odcinka autostrady A2

- Zakwaterowano nas w zapluskwionych barakach i powiedziano, że tu będziemy pracować i zdychać - wspomina pani Maria. - Dostawaliśmy kilo pszenicy dziennie. Mama jakoś męła to kamieniami i gotowała taką kaszę. To było za mało dla 10 osób, więc pracowałam najlepiej jak mogłam.

czytaj dalej

reklama

Marysiu, ratuj dzieci!

Drobna dziewczyna, stojąc po kolana w lodowatej wodzie, przesiewała urobek w kopalni złota i platyny.

- Dostawałam za to chleb. Był dla nas więcej wart niż kruszec, którego Ruscy potrzebowali na wojnę. Pracowałam ciężko, przekonałam się, że jestem twarda, przeżyję nawet wtedy, gdy inni umierają.

W 1941 roku jej najstarszemu bratu, Marianowi, udało się przedostać do polskiej armii formowanej w Rosji przez gen. Andersa. Resztę rodziny przetransportowano do Uzbekistanu. Marysia znów ciężko pracowała. Na plantacji bawełny z trudem wyrabiała normę. Nie dojadła, bo przydział, który dostawała za pracę, oddawała młodszemu rodzeństwu. - Musiałam, poumieraliby z głodu - tłumaczy. Dokarmiała ją Uzbekczki, litujące się nad pracującą ponad siły, od świtu do nocy drobniutką dziewczyną.

Któregoś dnia gromadka ze Stryja została w Uzbekistanie sama. W zbitej ze starych desek trumnie na krowim pastwisku pochowali zmarłą na tyfus mamę. - Wciąż mam w uszach ostatnie jej słowa: Marysiu, ratuj dzieci, żeby nie zmarnowały się w tym piekle! - mówi dziś pani Pasierbek, z trudem powstrzymując łzy.

Wkrótce obok mamy spoczęła 9-letnia Hela. Też zabił ją tyfus. Pogryzione przez szczury ciało młodszej siostry Marysia wyniosła na rękach ze szpitalnej trupiarni. Sieroty zapewne zostałyby na zawsze w Uzbekistanie, gdyby nie emisariusze gen. Andersa, przeczesujący sowieckie imperium w poszukiwaniu Polaków.

Dodaj sobie dwa lata

- Miałam wtedy taki dziwny sen - wspomina Maria Pasierbek. - Śnił mi się polski orzeł i polska flaga. Nigdy tego nie zapomnę. A rano, idąc do pracy, usłyszałam Uzbekki, krzyżące "Marusia, saldaty!" i zobaczyłam ludzi w mundurach. Jeden z nich biegł w moją stronę, wołając "Marysiu, Marysiu!". To był mój brat Marian...

Po dwóch latach koszmaru na Syberii i w Uzbekistanie Pasierbkowie trafili wreszcie do polskiego obozu w Karasu. Młodsze dzieci znalazły opiekę w sierocińcu, starsi, wzorem brata, wstąpili do wojska. - Tylko że mną nie wiadomo było, co zrobić. Dopiero co skończyłam 16 lat. Do armii byłam za młoda, do sierocińca za stara - opowiada pani Maria. - Więc posłuchałam kapelana II Korpusu, księdza Adama Studzińskiego, który poradził mi: "Dodaj sobie, dziecko, dwa lata" - wspomina ze śmiechem

Dziewczynę, która przed wojną nie miała pojęcia o motoryzacji, skierowano do 316. Kompanii Transportowej Pomocniczej Służby Kobiet. Na prowadzonych przez polskich instruktorów kursach nauczyła się prowadzić, a samochody stały się jej pasją. Dziś jeszcze, gdy z błyskiem w oku opowiada o tamtych czasach, stopami podświadomie poszukuje pedałów gazu, sprzęgła i hamulca.

Jeździła ciężarówkami po drogach Persji, Egiptu, Iraku i Włoch. W drodze do obozu w Gazie uniknęła śmierci w zasadzce przygotowanej przez Arabów, chcących porwać ciężarówkę. Brawurowo przejechała po tarasujących drogę kłodach, zostawiając za sobą osłupiałych ze zdumienia napastników. Wozila amunicję, paliwo, zaopatrzenie, rannych do szpitali.

Z koleżankami z 316. docierała wszędzie, gdzie ich pomoc potrzebna była żołnierzom. Polskie dziewczęta za kierownicami ciężarówek wzbudzały wszędzie podziw i zainteresowanie. - Byłyśmy młode i ładne, podobałyśmy się chłopcom - przyznaje ochotniczka ze Stryja, która przez całą wojnę ukrywała pod beretem nieregularne warkoczki.

Wracajcie do kraju

Podczas bitwy o Monte Cassino pod ostrzałem dowoziła amunicję walczącym oddziałom. - Tam wszędzie były napisy "Jedź szybko, nie daj się zabić", zupełnie inaczej niż dzisiaj - wspomina. O śmierć otarła się też, wjeżdżając na wstecznym biegu do ukrytego lasie magazynu amunicji w pobliżu Monte Cassino. Tuż obok samochodu wybuchła mina, na którą wszedł Włoch wskazujący jej drogę. Do dziś ma przed oczami jego krew na potrzaskanych szybach szoferki.

W 1946 r. rozformowano 316. Kompanię Transportową PSK. Maria Pasierbek płakała jak dziecko, zdając na złom swojego chevroleta. W tym samym roku wyszła za mąż za polskiego oficera czołgistę Eugeniusza Szmida, urodziła córeczkę Irenę. W Anglii nie widzieli dla siebie perspektyw

Po wojnie Polacy z cenionych sojuszników stali się dla wyspiarzy uciążliwymi gośćmi. "Wracajcie do kraju, wojna się skończyła, macie wolną Polskę" - słyszeli na każdym kroku. - Mąż dostał po służbie śmieszne 30 funtów odprawy, nie było dla niego pracy. Anglicy nie sprzedali mu nawet papierosów w kantine, usłyszał tylko: dla Polaków nie mamy - wspomina pani Maria - To było strasznie upokarzające. Miarka się przebrała, postanowiliśmy wrócić.

Gdy w 1948 roku wysiadali z "Batorego" w Gdyni, czekający na nabrzeżu ludzie na ich widok pukali się w czoło i szepotali: "Co wyście zrobili?! Wsiadajcie na statek z powrotem, bo znów was wywiozą na białe niedźwiedzie!".

Zostali mimo tych ostrzeżeń i rzeczywiście było im bardzo ciężko. Mąż, człowiek z piętnem andersowca, nie potrafił znaleźć pracy. Dostawał tylko dorywcze, najgorsze zajęcia. Marysia, która urodziła jeszcze dwóch synów, opiekowała się dziećmi. Nie przyznawała się nawet, że też była w wojsku. Po kilku latach tułaczki osiedli w Niemodlinie, gdzie

reprezentant "czarnej reakcji" znalazł wreszcie spokój, pracę i mieszkanie.

Awansowana przed rokiem do stopnia kapitana. 83-letnia dziś Maria Pasierbek-Szmidt jest jedyną ochotniczką z 316. Kompanii Transportowej PSK, która po wojnie powróciła do Polski. Żyje samotnie w Niemodlinie. Jej mąż zmarł przed 35 laty, córka wyjechała w stanie wojennym do Anglii.

Synowie wyemigrowali do RPA do rodzeństwa pani Marii. Do dzieci uratowanych przez Andersa i wywiezionych do Afryki z wojennego sierocińca w Uzbekistanie. Nie chwaliła się nigdy swoją przeszłością. Jej losów nie znają nawet najbliżsi sąsiedzi. W szafie trzyma baterię odznaczeń, wśród nich Medal Króla Jerzego. Krzyż Monte Cassino i Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Mundur, do którego powinny być przypięte, oddała do Muzeum Wojska Polskiego. Jak relikwii strzeże pozólkłych zdjęć, pocztówki z dziewczyną z makami i wydane w czasie wojny albumiku o Polskiej Pomocniczej Służbie Kobiet. - To całe życie moje i moich koleżanek. Nie oddałabym tego nawet za miliony - mówi.

IV korespondencja

- List Fundacji do M. Pasiebek-Schmidt w sprawie uzupełnienia treści osobowej, Toruń 2009, mps (ksero), k.1, s.1
- E-mail K. Świderskiego do Fundacji, 2011, druk, k.1, s.2
- E-mail Fundacji do K. Świderskiego, 2011, druk, k.1, s.3

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ

Archiwum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
87-100 Toruń, ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186
e-mail: fapak@wp.pl; www.zawacka.pl
NIP 956 16 25 127; REGON 870502736
KRS 00000 41692
Nr r-ku 82 1090 1506 0000 0000 5002 0244

Toruń dn. 7. 10. 09r.

Szanowna Pani!

Zwracam się do Pani w imieniu Fundacji Generał Elżbiety Zawackiej oraz Archiwum i Muzeum Pomorskiego AK w Toruniu. Fundacja zajmuje się gromadzeniem, opracowywaniem i popularyzowaniem materiałów archiwalnych dotyczących działalności AK na Pomorzu oraz Wojskowej Służby Polek. Pragnę Panią poinformować, że założyliśmy w naszym Archiwum Pani teczkę osobową na podstawie formularza dla kobiet służących w Wojsku Polskim pod dowództwem brytyjskim. Dane zostały nam nadesłane przez Ambasadę Brytyjską.

Zależy nam bardzo, aby materiałów dotyczących udziału kobiet w II wojnie światowej było w naszym archiwum jak najwięcej. Dlatego bardzo prosimy o wypełnienie i przysłanie nam relacji dotyczącej Pani służby wojskowej, której schemat przesyłamy. Prosimy również o wszelkie archiwalia związane z Pani służbą w wojsku jak: fotografie, dokumenty (mogą być kserokopie) np. legitymacje odznaczeń, zaświadczenia o awansie itp. Będziemy wdzięczni także za przysłanie nam wszelkich innych dokumentów dotyczących Pani życia jak np.: świadectwa szkolne, dyplomy, legitymacje zawodowe, związkowe, świadectwa pracy itp.

Przesyłam serdeczne pozdrowienia i czekam na odpowiedź z nadzieją na współpracę

Anna Mikulska
Anna Mikulska
dokumentalistka Fundacji

L-dz. 1787 / WSK-412 / 09

IV/3

Od: Fundacja Generał Elżbiety Zawackiej <fapak@wp.pl>
Do: Krzysztof Świdorski NTO <kswiderski@nto.pl>
Data: Wtorek, 29 Listopada 2011 22:32
Temat: Odp: link z Nowej Trybuny Opolskiej

Witam!

Bardzo dziękuję za namiary na artykuł. Faktycznie niesamowita historia. Miejscami wstrząsająca. Nasze dokumentalistki sprawdzą czy posiadamy jakiegokolwiek informacje na temat p. Marii i odezwiemy się wkrótce.

Pozdrawiam

Katarzyna Minczykowska

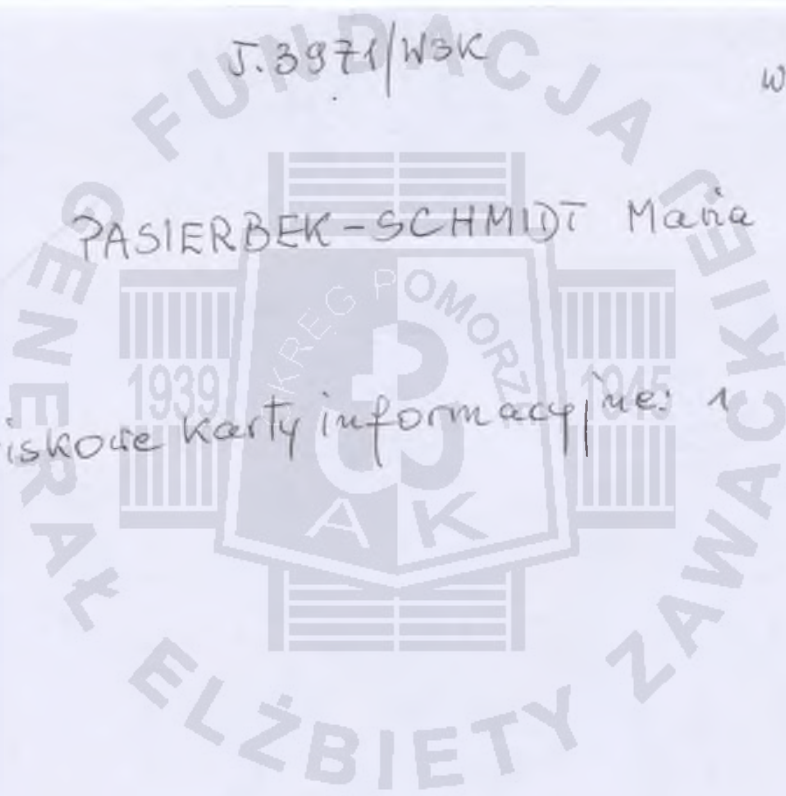

J. 3971/W3K

PSK
Wlk. Byt.

PASIERBEK-SCHMIDT Małgorzata

v. Nazwiskowe karty informacyjne: 1

J. 3971/WSK

PSK
Wlk. Bryt.

PASIERBEK-SCHMIDT Maria

Zr. Materiały i teuce

1939

OKRĘG MORZE

1945

AK

B. Rojek 2014

PASIERBEK - SCHMIDT Maria

